

Szerkesztő: Nagy Katalin
Műsorvezető: Lőrincz Gabriella

Kb. 17.40: „Ételed legyen orvos- ságod”

Beszélgetések a rákról

Szerkesztő-riporter: Papp Endre

Operátor: Deák Pál

Lehet-e rákot természetes úton, például diétával és pszichoterápiával gyógyítani? Egy alapítvány főként ilyen módszereket ajánl ráksegély központot szeretne létrehozni.

17.55: Reklám

22.20: Jolán és a férfiak

Tévétájékat (74')

Írta: Eörsi István. Zeneszerző: Kamondy Ági. Jelmez: Kárpáti Enikő, Balai Zsuzsa. Technikai rendező: ifj. Elek Ottó. Gyártásvezető: Fabók István. Vezető operatőr: Czabarka Péter. Rendező: Ács János

Jolán — Margitai Ági, Iván, Idegen — Máté Gábor, Ernő — Mertz Tibor, Brassó — Vallai Péter, Gyöző — Katona János, Simi — Bajor Imre, Férfiak — Mezei Lajos, Vogt Károly, Baranyi László, Bánki Gábor
(A cikket l. alább!)

23.35: HÍRADÓ 3.

Kegyelem nélkül...

Eörsi István falánk. A szó mindenféle értelmében, községesen és átvitt értelemben is az; ahogy imád enni, úgy a test minden örömet elragadtatótán gyakorolja; szenvedélyesen siel és futballozik, mámorosan száguld kocsiájával az utakon és elkötelezett híve a nőknek.

Szereti az életet. De nem akarja szebbnek-jobbak látni sem a világ jelenségeit, sem az embereket, mint amilyenek. Ezzel igazán nem vádolható. Utálatosan éles szemű, vitriolos humora, s fűkezhetetlen készsége, hogy

JOLÁN ÉS A FÉRFIAK

TV1 22.20

mindenre és mindenkire való tekintet nélkül csak az igazat mondja. A maga igazát természetesen. Írásait olvasva leggyakrabban egy Ady-sor jut eszembe: „Nagyon látsz majd és kegyelem nélkül látsz.”

Eörsi az irodalomban is mohó. Minden műfajt akar. Verset, novellát, kisregényt, drámát, publicisztikát ugyanegy lendülettel teremt; nem hagyja beskatulyázni magát. Az irodalmi közélet kezdettől fogva némi gyanakvással figyelte ezt a sokoldalúságot, s megpróbál dönteni: melyik is Eörsi igazi műfaja. Én ennek semmi értel-

mét nem látom; sem annak, hogy a műfajokat protokolláris versenyen egymás ellen indítsák, sem annak, hogy Eörsit elsősorban ennek vagy annak minősítsék. Márpedig megteszik; rendszerint megfellebbezhetetlenül deklarálják, hogy publicistának az igazi. Eörsi István nem örül ennek. Érteni vélem barátom ingerültségét. Mintha néha azért ünnepelne benne a publicistát, hogy ne kelljen érdeme szerint figyelni a költőre s drámaíróra.

Valóban magyarázatra szorul, hogy drámaszegény évtizedeinkben — természetesen szinidramákra gondolok, s nem életdrámákra, amelyekben, ugye, nem szűköltünk —, miért nem játszották színházaink Eörsi darabjait gyakrabban. Az egyik magyarázat kétségtől az, hogy Eörsi nem volt a Kádár-korszak kedvence — mindent megtett érte, hogy ne legyen az —, de ha nagynehezen szinpadra állították is valamelyik művét, a szakma sohasem fogadta olyan elismeréssel, mint amit Eörsi külföldön, például Nyugat-Berlinben azonnal megkapott. Talán végre megváltozik a helyzet. Budapesten is, Kaposváron is játsszák egy-egy darabját, s most a tévé is kedveskedik eggyel a nézőknek.

Két hasznót az Eörsi-darabok mindenképpen garantálnak: az egyik, hogy előadás után valamivel többet tud az ember az életről, mint annalelőtte, a másik: hogy kitűnően szórakozik.

Halda Aliz